

LATVAS

No. 21. Metai VI

Geg. (May) 22, 1926

ĻTSR valst.
republikāna
bibliotēka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam .num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

SEKMINIŲ ŠVENTĖ.

L e k c i j a .

APAŠT. DARB. 2. 1-11.

SEKMINIŲ dieniai atėjus, visi buvo draug toje pačioje vietoje. Štai umai pasigirdo iš dangaus užimas, lyg-kad kilstančio smarkaus vėjo, ir pripildė visus namus, kuriuose jie sėdėjo. Jiems pasirodė pasidalinę tarsi ugnies iležuviai, ir ant kiekvieno iš jų nusileido po viena. Visi jie pasidarė pilni šventosios Dvasios ir ėmė kalbėti visokiomis kalbomis, taip kaip šventoji Dvasia jiems davė prabilti. Jeruzalėje buvo apsigyvenusių žydų, žmonių dievobaimingų iš visų po dangumi esančiųjų tautų tarpo. Kilus užimui, susiėjo minia ir nežinojo, ką manyti, nes kiekvienas girdėjo juos kalbančius savo kalba. Visi buvo begalo nustebę ir kalbėjosi tarp savęs. Štai, argi ne visi šitie, kurie kalba, galijiečiai? Tai kaip gi kiekvienas mūsų girdime savo gimtąją kalbą. Mes partai, mēdai, elamiečiai, Mėzopotamijos, Judiejos ir Kapadokijos, Pontų ir Azijos, Prygijos ir Pampylijos, Aigipto ir prie Kyrėnos esančiojo Lybijos krašto gyventojai, ateiviai romėnai, kaip žydai, taip ir naujatiečiai, krėtiečiai ir arabai, girdime juos mūsų kalbomis skelbiančius didžius Dievo veikalus.

"Imk, Viešpatie, mano visą laisvę, imk mano visą atmintį, protą ir valią; ką tiktai turiu, iš Tavęs esu gavęs; visa tai gražinu Tau ir pilnai atiduodu tavo valios valdžiai. Duok man vien savo meilės ir malonės, tai aš gana turtingas esu ir nieko daugiau nebetrokštu." (Kalbantiems šitą maldeleį šv. Tėvas Leonas

E v a n g e l i j a .

JO. 14, 23-31.

NUO metu Jėzus tarė savo mokytiniam: Jei kas mane myli, tas laikys mano žodžius; ir mano Tėvas jį mylės; mes pas jį ateisime ir pasidarysime pas jį buveinę. Kas manęs nemyli, tas mano žodžių nelaiko; žodžiai gi, kuriuos jus girdėjote, ne mano, bet to, kurs yra mane siuntęs, Tėvo.

Tai aš jums kalbėjau, pasilikdamas pas jus. Ramintojas gi, šventoji Dvasia, kuri Tėvas atsiųs mano vardu, jis jus viso išmokins ir primins jums visa, ką tik aš jums kalbėjau. Aš jums palieku ramybę, duodu jums savo ramybę; ne kaip pasaulis duoda, aš jums duodu. Tegul jūsų širdis nenusigasta ir tenebijo. Girdėjote, kad aš jums sakiau: Aš einu ir ateinu pas jus. Jei mylėtumėte mane, jūs juk džiaugtumėtės, kad aš einu pas Tėvą, nes Tėvas didesnis už mane. Ir dabar aš jums tai pasakiau pirm, nekaip įvyko, kad įvykus tikėtumėte. Jau nebedaug aš kalbėsiuos su jumis. Nes ateina šio pasaulio kunigaikštis; manyje jis nieko neturi, bet kad pasaulis pažintų, kad aš myliu Tėvą ir taip darau, kaip Tėvas man įsakė.

XIII gegužio 26 d. 1883 metais suteikė 300 dienų atleidų kartą dienoje).

"Pasaulio Išganytoju, pasigailėk mūsų!" — Kalbantiems šituos žodžius šv. Tėvas Leonas XIII suteikė 50 dienų atleidų, kuriuos reikia aukoti už vėles skaiestykloje kenčiančias. (4 d. kovo 1882 m.)

S e k m i n ė s .

Atsiskyrimas yra nuliudimo valanda. Kuomet reikia tėviškė palikti, su draugais skirtis, tėvynė apleisti — širdis skaudžia. Gaila palikti tai, kas tai širdžiai yra miela ir brangu. Ne veltui liudėjo mokiniai, kuomet Išganytojas jiems pasakė, kad netrukus juos apleis. Jisai juos ramino: "Kadangi tačiau aš tai jums kalbėjau, jūsų širdis pasidarė pilna liudnumo. Bet aš sakau jums tiesą: jums geriau, kad aš einu. Nes, jei aš neisiu, Ramintojas neateis pas jus; jeigu gi aš nueisiu, aš jį jums atsiųsiu". (Jon. 16, 6-7). Šiuomi Išganytojas prižadėjo savo mokiniams atsiųsti šv. Dvasią. Tepraslinko dešimtis dienų po Išganytojaus į dangų įžengimo ir šv. Dvasia buvo atsiųsta. Tosios paslapties minėjimas yra vadinamas šv. Dvasios atsiuntimas arba Sekminių šventė; reiškia septintas arba sekmas po Velykų sekmadienis.

"Sekminių dienos atėjęs, visi buvo draug toje pačioje vietoje. Štai umai pasigirdo iš dangaus užimas, lyg-kad kilstančio smarkaus vėjo, ir pripildė visus namus, kuriuose jie sėdėjo. Jiems pasirodė pasidalinę tarsi ugnies liežuviai, ir ant kiekvieno iš jų nusileido po vieną. Visi jie pasidarė pilni šventosios Dvasios ir ėmė kalbėti visokiomis kalbomis, taip kaip šventoji Dvasia jiems davė prabilti." (Apd. 2, 1-4). Šv. Dvasia nužengė ant Apaštalų liežuvių paveiksle. Tai reiškė tą antprigimtinę iškalbą, kuria turėjo pasižymėti Kristaus mokiniai, skelbiantieji Jo ka-

raliją pasaulio tautoms. Toji karalija reikėjo įsteigti ne kardų, bet Kristaus mokinių pamokslais, žadinančiais klausytojų širdis priimti Dievo malonę. Tie liežuviai buvo tarsi ugnies. Paprastos ugnies ypatybės yra šviesa ir šiluma. Šv. Dvasia apšvietė ir sušildė mokinių širdis, uždegdama jas gailestingumo bei uolumo dorybėmis, kurias jie turėjo įskiepiinti tikintiesiems.

Jeigu mes norime suprasti šv. Dvasios atsiuntimo prasmę, mes turime palyginti mokinių proto bei širdies stovį prieš ir po šito įvykio. Prieš šv. Dvasios atsiuntimą Apaštalai buvo varginę, nemokyti, daugiausia Genezareto ežero žuvininkai. Toliau savo gimto krašto ir Jeruzalės miesto, kur turėjo vykti didelių švenčių metu, jie niekur nebuvę. Po šv. Dvasios atsiuntimo visa pasikeičia. Apaštalai palieka Rašto žinovais; jie sugeba išaiškinti žmonėms ir giliausias tikėjimo paslaptis.

Niekuomet mokyklų nelankę ir svetimų kalbų nesimokę, Apaštalai kalba įvairiomis kalbomis ir tai tokiu būdu, kad visi juos geriausia supranta. "Kilus užimui, susiėjo minia ir nežinojo ką manyti, nes kiekvienas girdėjo juos kalbančius savo kalba. Visi buvo begalo nustebę ir kalbėjosi tarp savęs: štai, argi ne visi šitie, kurie kalba, galiliejiečiai? Tai kaip gi kiekvienas mūsų girdime savo gimtąją kalbą? Mes partai, mēdai, elamiečiai, Mezopotamijos, Judiejos ir Kapadokijos, Ponto ir Azijos, Frygijos ir Pamfilijos, Aigipto

ir prie Kyrėnos esančiojo Lyberijos krašto gyventojai, ateiviai romėnai, kaip žydai, taip ir naujatikiai, krėtiečiai ir arabai, girdime juos mūsų kalbomis skelbiančius didžius Dievo veikalus." (Apd. 2, 6-11).

Prieš šv. Dvasios atsiuntimą Apaštalai buvo bailūs ir neištikimi. Alyvų darže, kuomet šlganytojas buvo žydu suimtas, jie išbėgiojo į visas puses. Vieton ginti savo Mokytoją, jie pasislėpė, nors, eidami į Alyvų daržą, jie prisiegojo Jo neapleisią, kad ir mirti jiems reikėtų. Apaštalų vadas Petras nusigando tarnaitės žodžio ir visiškai savo Mokytojo užsigynė. Bet po šv. Dvasios atsiuntimo jie įgijo antprigimtinės drąsos. Jie drąsiai stojo prieš žydų tautos vyresniuosius, nuo kurių pirmiau slapstėsi, ir smerkė juos už "Gyvybės Leidėjo" nužudymą. Ir kuomet jiems buvo duotas įsakymas nustoti Kristaus mokslas skelbti, jie griežtai pareiškė, kad jiems "dera geriau Dievo negu žmonių klausyti."

Prieš šv. Dvasios atsiuntimą Apaštalai buvo menko tikėjimo. Jie dažnai matė Kristaus dieviškus stebuklus, girdėjo Jo šventąjį mokslą, visgi savo Mokytojo prižadams mažai tetikėjo. Tamas ne kartą girdėjo apie Išganytojaus busimą iš numirusių prisikėlimą. Velykų dienoje Apaštalai jam praneša, kad jie matė Išganytoją ir su Juo kalbėjo. Tamas jiems netikėjo ir pasisakė netikėsiąs iki kol patsai Jo neišvysiąs ir savo rankomis Jo žaizdų nepalytėsiąs. Po šv. Dvasios atsiuntimo tie patys Apaštalai pasidalina visą pasau-

lį ir išvyksta skelbti Kristaus mokslo, savu krauju patvirtindami Kristaus dievybės tikrumą.

Apaštalai išbuvo Kristaus mokytoje apie tris metus. Jie matė savo Mokytojo nepaprastą pasiaukojimą žmonių gerovei, savęs išsižadėjimą. Dažnai jie buvo raginami elgtis panašiai, buti kitų tarnais, bet visumet reiškė didelės savymeilės. Jiems daugiau rūpėjo šio pasaulio valstybė negu dangaus karalystė. Jokubas ir Jonas sugundė savo motiną, kuri prašytų Kristaus, kad Jisai juodu paskirtų viršiausiais savo valstybės valdininkais. Šv. Dvasios atsiuntimas panaikino Apaštalų širdyse savymeilės troškimus. Jiems daugiau nerūpėjo garbė ir aukštos vietos, bet vienintėlis dalykas — Kristaus kryžiaus meilė. Valdžios įsakymu nuplakti Apaštalai "iš tarybos akyvaizdos ėjo džiaugdamies, kad buvo rasti verti kentėti dėl Jėzaus vardo panieką." (Apd. 5, 41).

Prieš šv. Dvasios atsiuntimą Apaštalai buvo kerštingi. Kuomet vieno miestelio gyventojai atsisakė Kristų priimti, jie kalbėjo savo Mokytojui, kad Jisai pašauktų ugnį iš dangaus ir miestelį sunaikintų. Šv. Dvasios atsiuntimas pakeičia jų kerštingas širdis į pilnas meilės. Panašiai savo Mokytojui, jie skelbė Jo mokslą, gydė ligonius ir gera darė visiems, teikdami gražiausių gailėstingumo ir meilės pavyzdžių savo pasekėjams.

Sekminių šventė nėra vien pereito įvykio minėjimas. Tiesa, šv. Dvasia nužengė iškilmingai ant Apaštalų vie-

ņā kartā, bet ne paskutinī. Nors ne ugnies liežuviais šv. Dvasia kasdien reiškia savo veikimo Kristaus Bažnyčioje. Kaip Apaštalus pakeitē iš bailiū, netikēliū, savymeiliū ir kerštingū ī drašius, gilaus tikējimo, pilnus pasišventimo bei gailēstingumo pavyzdžius, taip šv. Dvasia ir šandie pakeičia nedorą žmogaus širdį ī gražū dorybiū indā. Kuomet kudikis per šv. krikštā palieka kataliku, kuomet jaunikaitis ar

mergaitē sutvirtinimo Sakramente įgyja Kristaus kareivio prasmēs, kuomet nusidējēlis atgailoje apiplaujamas nuo nusidējimų ir maitinamas Švenčiausiu Išganytojaus Kunu bei Krauju, kuomet žmogus priima bent kokį Sakramentā arba atlieka kokį nors gerā darbā, tuomet šv. Dvasia nužengia, apvalo ir pašvenčia žmogaus sielā, sukurdama joje dangiškąjį gyvenimą, patį žmogū pakeisdama ī angelā. J. N.

K. Dembskis.

Sąžinēs Ramybē.

Panašiai fiziškai atsitinka ir su žmogumi. Bet kadangi jis apart kuno dar turi ir sielā, fiziškai tobulintis jam neužtenka: taip jam yra reikalingas moralinis gyvenimas, tai yra dvasinis, jog be jo, jis yra Dievo akyse mirusiu, kartu belaisviu ir piktosios dvasios sunumi. Tuomi yra kiekvienas, kurs nėra doras atžvilgiu Kristaus mokslo, kurio prisilaikant negalima buti dalinai doru. Reikia stengtis buti tikrai tobulu, nes Jis aiškiai sako: "Bukite tobuli, kaip ir jusų Dangiškasis Tėvas yra tobulas."

Pradžioje kiekvienas darbas, kiekvienas užsiēmimas sunkiai einasi, bet su laiku jis palengvėja ir pagaliau, apart fiziškojo nuovargio, jokio kito apsunkinimo nesijaučia.

Kiekviena tobulybē bei dorybē pradžioj yra apsunkinanti, bet toliau, dedant savų pastangų, kas kart tampa lengvesne ir galų gale jau jokio sunkumo jos vykdyme nebejaučiame.

Žmogui, kurs yra pripratęs pasigerti, pradžioje nuo gērimo sunku išsilaikyti; nekartā turi pavartoti visas savo jėgas, kad nugalētų blogā geidulį; bet kas kart toliau, vis lengviau darosi apgalėti tą blogā patraukimą; pagaliau jis jau įgauna pasibiaurėjimo girtuokliavimu.

Panašiai darosi su įgijimu ir kitos dorybēs, priešingos musų įpročiams. Bet juo kas daugiau turi geismų nustelbimui, tuo didesnę malonę turi prie Viešpaties, jei tik su Jo pagelba stengiasi priešingų savo palinkimams įgyti dorybiū. Kaip be grudo nėra užuomazgos, taip ir be geros išpažinties neapaturėsime tikrosios tobulybės, kuri remiasi stropiu ant savęs budėjimu.

ŠV. KOMUNIJA.

Žmogus yra nusidējēlis. Jis kitaip negali buti išganytas, kaip tik per Jėzų Kristų, Kurs mirē ant kryžiaus, Kurs atnašaujasi ant altoriaus ir yra teikia-

mas šv. Komunijoje, kitais žodžiais tariant išganymas pasiekiamas per Eucharistiją tiems, kurie ją priima. Tai aiškiai sako pats Kristus: Jei nevalgysite žmogaus Sunaus kuno ir negerosite Jo kraujo, neturėsite gyvenimo savyje (Jo. 6, 53). Taigi kuomi yra Eucharistija? Valgiu. "Ir duoną, kurią jums duosiu yra mano kunas" (Ibio. 1, 51).

Ko reikia kad maistas būtų naudingas? Reikia jį valgyti. Fiziniai norėdamas buti tvirtas maitiniesi, taigi nepamiršk ir dvasinio peno. Kas nevalgo, tas turi numirti, nes tokios gyvenimo teisės, arba, tikriau sakant, tokios mirties teisės.

Eucharistija yra didžiu vaistu sielos ligai. Negana ligoniui pažinti vaisas, reikia dar jis ir priimti. Ji yra malonių šaltiniu, nes visos malonės paeina nuo kryžiaus aukos, kurios priminimu ir yra šv. Mišių auka. "Kas valgo mano kuną ir geria mano kraują amžinai gyvens; tas gyvena manyje, o aš jame" (šv. Jonas 6, 51-59). Jei esi susitepęs ar gana šaltinio vandens, kad nusivalius? Dar ne, reikia prie jo prisitarti ir vandeniui save numazgoti, tik tada liksi švarus. Teisingai yra šventas Tomas išsireiškęs: "Juo daugiau kurinys prisitartina prie Dievo, tuo daugiau dalyvauja Jo gerume; panašiai, kuomet kas arčiau stovi ugnies, tuo labiau įšyla."

Tame dalyke sek Teodozijaus pavyzdį, kurs atsistojęs prieš šv. Ambrozijų tarė: "Tau priklauso prirengti vaisai ir jie teikti, o man jjie priimti ir suvartoti." Sek gražų Rudolfo Habs-

burgiečio pavyzdį, kurs sutikęs prie ligonio einantį su švenčiausiuoju kunigą, tuoj nusėdo nuo arklio ir jį kunigui paaukojo, o pats paėmęs arklį už kamany, brizdamas purvą, nuvedė kunigą prie ligonio ir, ten jam visa atlikus, sugražino kunigą bažnyčion.

Evangelijoje skaitome, jog iš užkviestųjų į puotą, vieni išsikalbino nusipirktoju ukiu, kiti pirklyste, o treči žmona; Dievas nei vieno pasiteisinimo ar išsikalbėjimo iš jų nepriėmė ir juos visus nubaudė. Atsimink, jog kas nepripažįsta ir negerbia Viešpatį Jėzų Jo nusizeminime, to Jis savo garbėje nepaskaitys saviškiu.

Taigi pažinęs, jog Eucharistija yra gyvybė visiems žmonėms, taipogi ir atskiram asmeniui:

1). Dažnai, kuomet tik gali, eik prie švenčiausiojo.

Kas savaitė, kas šventadienis turi eiti, nes prie to ragina ir pats Jėzus Kristus, kurs yra tavo Dievas, tavo Viešpats, tavo Tėvas, Brolis, Išganytojas, Vadas, Draugas, kurs yra tau šviesa, tvirtybe, gyvybe, tavo garbe ir laime. Jei jau taip dažnai negalėtumei lankyties Kristaus pakviestojon puoton, tai bent turėt gerą norą, tvirtą pasiryžimą Jį priimti, prisimindamas Jo gerumą, meilę, jausmingumą, kvietimą, prižadėjimus ir tuos grąšinimus, kuriuos jis taiko atšalusioms sieloms.

Dažnai artintis prie Viešpaties stalo tave kviečia ir ragina: 2). Bažnyčia—tavo Motina. 3) Bažnyčios Tėvai, 4) Šventieji, 5) Senovės ir dabartinių laikų Daktarai, 6) Dvasios vadovai, taipo-

gi 7) nuolatiniai tavo sielos reikalai vėrčia tave dažnai Jį priiminėti, nes:

1). Reikalauji buti nuolatiniam sąryšy su Kristumi, be kurio žmogus taip džiuna dvasioje, kaip šaka atkirsta nuo savo kamieno;

2). Reikalauji nuolatinės šviesos, kad išvengtų klaidų išganymo kelyje;

3). Reikalauji nuolatinio didvyriškumo ir tvirtybės, kad išvengtų blogo ir daryti gera, nuveikimui šėtono gundymams, taipogi nuveikimui pasaulio ir savo kuno gundymams — tiems Dievo ir tavo išganymo priešininkams; — reikia tau didvyriškumo ir jėgų, kad galėtum eiti tinkamai savo pareigas;

4). Reikalauji paguodos įvairiuose gyvenimo nepasisekimuose;

5). Reikalauji šventumo, nusižeminimo, skaistybės, meilės, nulaidumo, kantrumo ir dar daug įvairių dorybių atsiekti dangaus karalystei; nes ten neįeis nieko sutepto;

6). Reikalauji nuolatinio maisto savo sielos pastiprinimui, kuri silpsta kovoje su piktosios dvasios, pasaulio ir kuno gundimais;

7). Reikalauji nuolatinio iš kasdieninių nuodėmių nusivalymo ir sutvirtėjimo bei apsisaugojimo nuo sunkių nuodėmių, į kurias tavo siela visada yra palinkusi;

8). Jėzus Kristus šaukia tave prie tobulybės, nors prie jos griežtai nepareigoja.

Šventoji Komunija a) yra geriausia priemonė atsiekti tobulybei, b) yra veikliu paraginimu tobulybės troškimui ir jos pamylėjimui, c) uždega meile ir dėkingumu širdį prie Dievo.

“Stengkitės,” kartojo į savo laikų tikinčiuosius šv. Ignacas “stengkitės dažnai susirinkti Eucharistijos priėmimui, juo dažniau ją priiminėsit, tuo labiau nusilpninsite velnio jėgas, kurs yra jūsų priešu. Ir jo išleistos ugninės strėlos, atsigręš prieš jį patį.”

“Dažna Komunija, pagal šv. Bernardą, daro mus nejausmingais prie skatinimo kasdienės nuodėmės ir saugo, kad neprisileistume mirtingos nuodėmės gundymams.”

“Nieko išganingesnio, sako šv. Tomas, Angeliškasis Daktaras, kaip šventoji Komunija: Ji nuvalo nuo nuodėmių, padaugina dorybių ir sielą pripildo dvasiškais turtais.”

“Reikia bijotis ir melstis, sako šv. Ciprijonas, kad kas budamas atsitolinęs nuo Kristaus kuno, nebutų atsitolinęs ir nuo išganymo.”

Šv. Atanasas taip sako: “Nelauk šventadienio, bet ištyręs savo sąžinę, nuolat artinkis prie šventojo Kristaus Kuno.”

Šv. Ambrozijus aiškindamas žodžius: kasdienės mūsų duonos duoklums šiandieną, taip sako apie Švenčiausiąjį Sakramentą: “Ta amžinojo gyvenimo duona, kuri stiprina mūsų sielą, yra kasdienė duona, taigi kasdien priiminėk, kas tau kasdien gelbsti: taip gyvenk, kad galėtum kasdien ją priimti. Kas nėra vertas kasdien ją priiminėti, tas ir metų gale to neužsitar-naus. Jei ją kasdien priiminėji, tai tau kasdien šiandieną yra. Ir be to, kasdien ji yra naudingai priiminėjama, ko Viešpats kasdien liepia prašyti.”

(Bus daugiau).

Kun. I. Abromaitis, M. S.

Atsakymai į Paprasčiausius Priekaištus Tikėjimui.

Pirmasai klykia kaip pikto budo darbininkas, o antrasai kalba kaip geras žmogus. Tat, kiekvienas niekam netikęs, kiekvienas tinginys noriai linksta prie komunizmo ir vylingai atmeta religijos balsą.

Mūsų tauta tėsisaugoja tų tuščių bet patraukiančiųjų prižadų, kuriais jos priešai prikemša laikraščius, knygas ir spaudinius.

Teatmeta šalin tokius prižadus; težiuri su teisinga panieka į komunizmą tie žmonės, kurie myli visa kas dora, gera ir gražu; žmonės turį paprasto supratimo tepašiepia tuos, kurie nesigėdi skelbti savo broliams nedorą gyvulių laimę — vienatinį pasilinksmini-
mą.

Pakelkime galvas aukštyn; atgai-
vinkime savo draugų tikėjimą; vel bu-
kime krikščionimis. Vien čia tėra vais-
tai visiems mūsų vargams. Mokėkime
suprasti, kaip mūsų tėvai kad suprato
tas dieviškas apie laimę pamokas, ku-
rias didysis Mokytojas yra mums da-
vęs.

Palaiminti beturčiai dvasioje (t. y. tie, kurių širdis yra toli nuo žustančiųjų pasaulio turtų). Jis pasakė, nes jų dangaus karalystė.

Palaiminti romieji ir taikieji, nes juos vadins Dievo vaikais.

Palaiminti kurie liudi, nes jie bus paguosti.

Palaiminti gailestingieji, nes jie lai-
mės gailestingumo.

Palaiminti nesuteptos širdies, nes jie matys Dievą.

Lavinkime savo protą, auklėkime savo širdį ir įskiepinkime į juos tą katalikų tikėjimą, kuris padarė Lietuvą kuo ji yra; kvėpuokime to tikėjimo dvasia, įskiepinkime tą dvasią į savo pasielgimą, į savo įstaigas ir į savo įstatus. Mes gērėsime laime, kuri yra tobulu ateinančiame gyvenime.

Kas pageidauja daugiau už tai — yra beprotis, kuris nesigerės nė šita nė anąja laime.

X.

Apaštalai, pirmieji krikščionys, buvo komunistai. Jie buvo beturčiai ir turėjo visa bendrai; jie buvo gaudomi, medžiojami civilinėse valdžios kaip komunistai yra šiandien.

ATSAKYMAS. “Arba kaip žmogžudžiai yra medžiojami”, tamsta pridėtumei. Ir tai gana įrodyti kame tamstos protavimas klysta ir nepasiekia tikslo.

Pasakyk gi man — nuo kuomet pakanka buti beturčiu, turėti turtą bendrai, buti gaudomu ir į kalėjimą sodinamu, kad butumei krikščioniu?

Kas padaro krikščioniu, tai ne paviršutinis neturtas, bet protas laisvas nuo žustančiųjų turtų; tai ne pamatinis medžiaginis faktas turėti turtą bendrai, bet nematomi broliškosios meilės ryšiai, kurie rasit padaro iš visų širdžių vieną.

Toki buvo pirmieji krikščionys: angelai kune, žmonės mirę pasauliui ir

patys sau, tegyvendami Jėzuje Kristuje, trokštanti amžinosios laimės.

Ir su tais dievotumo, mėtavonės, dangiškosios ramybės ir kuklumo žmonėmis tamsta drįsti lyginti bauriausius mūsų dabartinių slaptųjų draugijų ryšius. Tamsta paskirtumei kaip brolius tiems dangaus karalystės piliečiams žmones, kurie net netiki į amžinąjį gyvenimą ir kurie tepageidauja šio pasaulio pasilinksminimų? Koks proto iškraipimas!

Komunistai yra persekiojami, jie yra teisybės sekiojami, kalinami; taip, bė abejo, jie yra. Čionai gi ar gana būti persekiojamu, į kalėjimą sodinamu net žudomu ir būti vadinamu Jėzaus Kristaus mokytiniu?

Anot tos sistemos visi vagys, visi žmogžudžiai būtų geri krikščionys.

Apaštalai ir krikščionys buvo persekiojami už dorybę. Jus, betvarkės skelbėjai, esate persekiojami už piktybes. Jie stengės šventu gyvenimu pakelti pasaulį; jus norite sukelti neapykantą: malda ir širdies nuolankumais buvo jų ginklai, jie ėjo į kankinystę, atleisdami savo budėliams; jus gi apsišarvavę mirtiniais ginklais, bombomis; auginate pavydą, neapykantą ir kerštą savo širdyse.

Ne. Jus nekrikščionys, bet antikrikščionys. Jus keikiate tai, ką krikščionys garbina; ir ką jus mylite, jie nekenčia.

Toliau, dar yra ir niekumet nėra sustojęs būti Evangelijos mokiniuose tas pirmutinis ir tobulus gyvenimas, kuriame visi žmonės yra broliais, kur visa yra bendra, kur neturtas ir tobuly-

bė viešpatauja. Aplankykite vienuolynus. Ten rasite ko ieškote.

Tad neduokite socialistams savintis ateityje šventąjį Išganytojo vardą. Tenekalba jie daugiau apie persekiojimus, kankinystes, Kalvarijos Kalną. Jie yra, tiesa, ant Kalvarijos kalno, bet jie yra ten kaip piktasis vagis, prikryžiuotas už savo kaltes, bet ne kaip **Dieviškasis Marijos Sunus.**

XI.

Yra daugel mokytų vyrų ir protinųjų žmonių, kurie netiki.

ATSAKYMAS. Ką tai reiškia? Ką reikia išvesti iš to, kaip tik tai kad negana turėti pasaulinio mokslo ir gabumų, kad buti geru krikščioniu ir apturėti nuo Dievo tikėjimo dovaną. Kas nors daugiau reikalaujama, pavyzdžiui, grynos ir teisios širdys, kurios yra kuklios, tvarkios, pasiryžusios daryti aukas, kurias tiesos pažintis mums uždeda.

Dabar, ko truksta tiems mokytiems žmonėms (jie yra neskaitlingi), kurie neturi tikėjimo į Dievą.

1) Jie yra arba atšalę ar ignorantai religijoje. Užimti matematika, astronomija, fiziniais mokslais, jie nemąsto apie Dievą, nė savo sielą; tai gi nestebėtina, kad jie nieko nežino apie religiją. Kas liečia religiją, jie yra ignorantai ir jų sprendimai tame nėra verti daugiau kaip matematiko apie muziką ir meną.

Yra mokytų žmonių, kurie mažiau žino apie religiją už mažą 10 metų kūdikį, kurs uoliai mokosi savo katekizmo.

(Bus daugiau).

Tretininkų Žinios.

DAVATKOS.

Davatka paprastoje kalboje yra vadina-
mas asmuo, maldingesnis už vidutinį kataliką.
Abelnai imant, tarp lietuvių davatka nėra y-
patingo pagerbimo žodis; bedieviai vadina da-
vatka, reikšdami paniekos. Kad bedieviai nie-
kina, neapkenčia ir išjuokia davatkas, tai su-
prantama; bet kad katalikai nevisuomet gerbia
davatkas, tai yra iš nesupratimo. Ant kiek be-
dieviai jas žemina ir išjuokia, ant tiek katali-
kai privalo jas gerbti ir aukštinti. Davatkas
reikia pagerbti, kad jos yra išimtinai parinkti
asmens. Ne bent kas pajėgia būti davatka. Tik
retas asmuo turi tokios moralinės drąsos ir uo-
lumo. Daugelis turi ganėtinai fizinės drąsos,
bet moralinės drąsos daug mažiau. Kada atėjo
kareiviai į Alyvų Darželį suimti Viešpaties Jė-
zaus, šv. Petras turėjo ganėtinai fizinės drą-
sos imtis kardo ir pulti skaitlingą ginkluotų
kareivių būrį; bet kada Kaifo teisme tik men-
ka tarnaitė žingeidavo, jis neturėjo ganėtinai
moralinės drąsos prisipазinti esąs Jėzaus mo-
kiniu; jis užsigynė. Kada Viešpats Jėzus ant
kryžiaus kybojo iš visų jo mokinių tik vienas
šv. Jonas stovėjo prieš kryžiaus akyvaizdoje iš-
juokiančios, piktžodžiaujančios minios. Iš Jo
pasekėjų, kurių daug buvo, vien tik trys šven-
tos moterys, Marija Magdalena, Marija Joku-
bo motina ir Salomė turėjo ganėtinai morali-
nės drąsos pasirodyti prieš tą minią, kad jos
yra ištikimos Viešpaties pasekėjos. Ant ryto-
jaus tosios trys šventos moterys, nusipirkę
brangių kvėpalų, anksti rytą bėga Viešpaties
Jėzaus kuno patepti. Iš švento Rašto žinome
kas buvo pirmos davatkos: šv. Jonas iš vyrų;
Marija Magdalena, Marija Jokubo motina ir
Salomė iš moterų. Tris kart daugiau iš moterų
negu iš vyrų, taip kaip ir šandie kad yra.
Šv. Jonas nešoko kirsti kareivio, bet jis niekur
neužsigynė ir aiškiausiai pasirodė visiems, stovė-
damas prieš kryžiaus, kad jis yra Jėzaus mo-
kinys. Taipgi tos šventos moterys nepasižy-
mėjo iškalingumu į budelius, kad perkalbėti
juos ir sukelti jų pasigailėjimas ar atsiverti-
mas prieš Jėzaus; nei atsisaukė jos į minią, kad
patrauktų ją prieš Kristaus, nei jokių kitokių
būdų nemėgino pasitarnauti prikryžiuotam Jė-

zui; jos vien tik aiškiausiai visiems pasirodė,
kad jos yra Jo pasekėjos, stovėdamos prieš kry-
žiaus ir verkdamos. Tai tikras davatkų tipas,
ir tai labai prakilnus. Musų šių dienų davat-
kos yra labai panašios į tas pirmas šventas
davatkas. Jos neatsižymi moksliskais argumen-
tais už Višepaties Jėzaus mokslą, nei jos atsi-
žymi organizavime prakilnių organizacijų, stip-
riai kovojančių su pasauliu už Jėzaus šv. tiky-
bą, nei kitokiais kokiais budais, tik kaip tos
pirmos davatkos jos visada randasi bažnyčio-
je po Prikryžiuoto kojų. Kuo dažniausia jos
klauso šv. Mišių; kada atsikartoja ta pati Kal-
varijos auka, jos vis randamos prieš kryžiaus,
ant kurio Viešpats miršta. Jos bėga anksti
sekmadienio rytą į bažnyčią kaip ir anos šven-
tosios bėgo Jėzaus kuno patepti. Nežiurint kaip
dideli neparankumai, sunkenybės ar tai del
oro, ar kelio, ar darbų, ar bedievių pajukimo,
ar net ir persekiojimo, jos visa pergalės, nu-
kentės. Kiekvieną dieną, ant kiekvienų šv. Mi-
šių, kiekvienoje katalikų bažnyčioje visame pa-
satulyje rasi tų dievobaimingų asmenų-davatkų.
Ta jų nepaprasta ištikimybė, tas pergalėjimas
viso ko yra dideliai brangi ir prakilni dorybė.
Jos yra kaip kariuomenės pirmos eilės nuo
priešo pusės. Jeigu ne davatkėlės, einančios
kasdien į bažnyčią, tai katalikas, einąs kas
šventa diena, skaitytusi kraštutinis; jį vadintų
davatka. Yra katalikų, kurie nenori, kad juos
kas vadintų davatka; jie nori būti tik viduti-
niai katalikai. Taigi toki eitų tik gal kartą
į mėnesį, kad būtų vidutiniais. Panašų paly-
ginimą galima padaryti ir ėjime prieš Sv. Sa-
kramentų; lygiai priklausyme prieš įvairių bro-
lijų ir t. t. Taigi davatkos, dažnai moterys
silpnos, nėjusios aukštų mokslų, bet jos užima
garbingą Kristaus kariuomenėje vietą; jos yra
pirmose eilėse nuo priešo. Jų ištikimybė taip
pat prilygsta garbingų kareivių. Jos bedieviams
nepričinamos, neperkalbamos. Nors dažnai ne-
žino moksliskų argumentų prieš bedievių užsi-
puolimus, budamos ištikimais Kristaus karei-
viais, jos arba visai neina į jokias kalbas su
bedieviais arba visai nei nemano imti į galvą
jų blevyzgų.

Prie davatkų didelės moralinės drąsos jos

turi dar ir kitą brangią dorybę — tai uolumas. Prie tinginio žmogus nepajėgia būti davatka nors jam ir netruktų moralinės drąsos. Jam vėčiau pagulėti pasilsėti, negu nubėgti į bažnyčią. Taigi, katalikai, turime dėkoti Dievui, kad

yra pasaulyje davatkų. Tuomet vidutinis katalikas, per pusę atsilikęs nuo davatkų, be baimės kad jį kas nepavadintų davatka, gali pilnai išpildyti ne tik Dievo ir Jo Bažnyčios įsakymus, bet net ir kai kuriuos Bažnyčios pageidavimus.

P. L.

Katalikų Pasaulys

URAGUAY. — Šitos šalies katalikai sušaukė visų luomų ir profesijų seimą su tikslu įsteigti bendrą draugiją, panašiai kaip kad yra Amerikos Lietuvių Katalikų Federacija. Toje draugijoje bus atstovai iš visų Uraguay valstybės organizacijų, kuri iš savo tarpo išrinktą tarybą. Toji taryba rūpinsis visais katalikų darbuotės reikalais. Jinai seks politikos, tikybinės akcijos, katalikiškos dorovės, spaudos, mokyklų, labdarybės ir kitų katalikų gyvenimo reiškinų eigą ir tvarkys visa organizuotu būdu, kad būtų didesnės naudos visai valstybei ir pačioms katalikams. Kitų valstybių katalikų veikimas pradeda išjudinti ir ramias Pietų Amerikos valstybes, kurios mažai tesirupino tokiais reiškiniais. Meksikos katalikų likimas atidarė ispaniškam pasauliui akis ir todėl ispaniškai kalbantieji katalikai pradeda smarkiai organizuotis, kad ir jų neištikėtų žydiškai-bolševistinė banga kaip kad ištiko Meksikos ir Rusijos žmones.

JAPONIJA. — Šitoje šalyje katalikų veikimas stiprėja tuomi, kad japonai turi daugelį žymių ir turtingų katalikų. Japonų admiralas Šinjiro Yamamoto, Japonų Atsivertimo į Katalikų Tikėjimą Lygos pirmininkas, turi didelės įtakos visos valstybės valdžioje ir teikia katalikams daug gero šalies administratyviame gyvenime. Kitas nepaprastas žmogus kūrė milijonierius Lo-Pa-Hong yra begalinis filiantropas, didelių aukų davėjas, visoms katalikų misijoms Rytų kraštuose. Vadovaujant admiralui Yamoto, japonų jurininkai atsiuntė į šv. Teresės vienuolyną Prancuzijoje savo įdomią vėliavą. Toje vėliavoje yra piešiama Japonijos emblema "Tekanti Saulė" ir ties ja Saldžiausios Jėzaus Širdies piešinys. Svarbiau-

šias dalykas tame, kad admiralas Yamoto yra asmeninis Japonijos įpėdinio karalaičio draugas. Juodu kartu visur važinėja, vyksta aplankyti svetimas šalis. Yra slaptų kalbų, kad karalaitis labai palankus katalikų tikybai. Kai kurie tvirtina, kad jisai patsai yra jau katalikas, bet to dar negarsinama viešai, nes tuomet jisai negalėtų užimti Japonijos imperatoriaus sosto. Kaip ten tikrenybėje nebutų, karalaitis yra labai palankus katalikams ir todėl ateityje Japonijos katalikai laukia didelių palengvinimų savo gyvenimui ir pilnos galimybės katalikų tikėjimo plėtimui Tekančios Saulės tėvynėje.

ITALIJA. — Vokietijos prezidentas Hindenburg pagerbė šv. Tėvo valstybės sekretorių kardinolą Gasparri, įteikdamas jam tam tikrą aukso medalių. Savo laiške prezidentas reiškia gilios padėkos žodžius, kad šv. Sostas visumet buvo gailestingas Vokietijos žmonėms, ne tik tai sunkiose karo dienose šv. Tėvas su savo valdžia rūpinosi vargingais vokiečių belaisviais, bet taipgi ir po karo jisai neužmiršo sunaikintos vokiečių tautos. Į šitą laišką kardinolas Gasparri atsakė, kad šv. Tėvo viena svarbiausių užduočių remti visus pasaulio pavargėlius, tik tai gailla, kad jisai tai negali pilnai atlikti dėl stokos lėšų, kurios šiandie taip reikalingos visuose pasaulio kraštuose.

— Šimet sueina du šimtu metų nuo išpažinimo šventu Alyziaus Gonzagos. Dvieju šimtmečių jubiliejus prasidėjo Gregoriaus universiteto diskusijomis. Mat, šv. Alyzius buvo to universiteto studentu. Diskusijos įvyko Vatikane, kad ir šv. Tėvas galėtų jose dalyvauti. Palaiminimų salė buvo pilnutėlė aukštų mokslininkų. Buvo apie 20 kardinolų. Diskusijas

pradėjo universiteto rektorius kun. Miceinelli. Kalbėtoju buvo kun. de Lorenza iš Kopraniko kolegijos. Jam buvo duodami užmetimai daugelio įžymių vyrų, kuriuos jaunasai mokslininkas lengvai ir greitai atsakė. Pasibaigus diskusijoms kalbėjo patsai šv. Tėvas, pabrėždamas katalikiškos dorovės mokslų vertę, pagerbdamas šv. Alyzių Gonzagą ir skatindamas visus mokinius bei profesorius sekti tuos gražius pavyzdžius, kuriuos mums teikia Bažnyčios šventieji mokslininkai.

— Italų valdžia 1870 metais buvo atėmusi Bažnyčiai daug turtų ir uždariusi daug bažnyčių. Daugelis tų bažnyčių gana vėlai buvo sugrąžintos žmonėms. Pačią paskutinę šv. Yvo valdžia sugrąžino tiktai pereitą savaitę. Toji bažnyčia buvo Romos universiteto nuosavybė. Bažnyčios atidaryme dalyvavo patsai universiteto rektorius, daugelis profesorių ir studentų; iš valdžios pusės dalyvavo švietimo ministeris ir keletas kitų aukštų valdininkų. Taip yra taisomos klaidos, bočių padarytos bažnyčiai italų valstybėje.

ŠVEICARIJA. — Tautų Lygos nuskirtas komitetas pasaulio valstybių piliečių sveikatai tirti šiomis dienomis užbaigė savo darbą ir išdavė savo darbuotės atskaitą. Pasirodo, kad gimimų skaičius žymiai pradėjo mažėti aukštai pakilusiose kulturoje tautose, bet ypatingai tas pasireiškia dideliuose miestuose. Iš atskaitų pasirodė, kad gimimai perviršija mirimus tiktai Pietų Jurių Salose; tenai gimimai 17 nuoš. aukščiau už mirimus. Visai kas kita su kulturingomis tautomis. Tokiame New Yorko mieste per paskutinius metus buvo begaliniai žymus doros nupuolimas po 60 ant kiekvieno 1000 asmenų. Londone kudikių mirtingumas pakilo nuo 72 į 114, bet keista vasaroje nupuolė iki 37 nuoš.; Berlyne nupuolė nuo 93 iki 91; Paryžiuje nuo 95 iki 84, nors vienu kartu buvo pakilęs iki 108; Pragoje pakilo nuo 124 iki 126 ir Bruselyje nuo 107 iki 63. — Angliška kalbančiose tautose gimimų skaičius nupuolė nuo 19 iki 16; vokiškuose nuo 16 iki 13; šveicaruose nuo 12 iki 10; flamanduose nuo 21 iki 19; ir ispaniškose tautose nuo 28 iki 25.

— Saksonijos karalaitis įpėdinis Jurgis pametė pasaulį ir pernai jau įsišventė į kunigus. Šįmet jisai baigė aukštuosius mokslus Fri-

burgo universitete, gaudamas daktaro laipsnį. Dideliam žmonių nustebimui karalaitis negrižo atgal į Vokietiją, bet čia pat Friburge įstojo į vienuolyną, atsižadėdamas savo karališko vardo ir visų jam priklausančių turtų.

ISPANIJA. — Šioje šalyje yra labai daug gražių bažnyčių; tai vis vidurinių amžių Ispanijos didybės ir gilaus tikėjimo liudytojai mūsų kartoms. Viena tokių gražių bažnyčių, kuri dabar skaitoma esanti gražiausia, yra Burgos miesto katedra. Ją pradėjo statyti anglas vyskupas Maurice 1221 metais ir užbaigė karalius šv. Ferdinandas 1567 metais. Viena gražiausių katedros ypatybių yra jos gotiko bokštai, kuriuos sukūrė garsus Kolonijos dailininkas Meister Hans. Tiek šimtmečių audrų iš visų pusių katedra atlaikiusi pradėjo irti ir griuti. Žmonės, šiuo klausimu susirupinę, pradėjo kelti savo balsą spaudoje. Kadangi buvo reikalingos didelės pinigų sumos, tai ispanų valdžia — ministerių kabinetas nutarė naujai atstatyti ir valstybiniais pinigais padengti visas atstatymo išlaidas.

AUSTRALIJA. — Šiuose kraštuose Katalikų Bažnyčia parodo labai didelės pažangos. Paprastai į šituos kraštus atvykdavo kunigai ir vienuoliai iš kitų kraštų, daugiausia iš Europos. Dabar Katalikų Bažnyčia čia pradėjo leisti savo šaknis į vietinių žmonių tarpą. Čia steigiami nauji vienuolynai, gaunama tukstančiai į juos pašaukimų iš vietinių gyventojų. Ne tiktai Australijoje, bet ir gretimose šalyse australiečiai užima dirvonus savo darbuotei. Australijoje įkurta vienuolynai jau persikėlė į Naująją Zelandiją ir į kitas salas. Šv. Juozapo sesers turi savo 161 vienuolyną su 1,152 vienuolėmis. Jos reiškia didelio pasišventimo, suprasdamos savo naminius reikalus geriau, negu ateiviai nors ir su geriausiais norais. Ne senai įsisteigė Gerojo Ganytojo sesers, kurios jau spėjo užaugti į 486 asmenų vienuoliją. Josios užsiima ne tiktai mokymu, bet ir viešų nusidėjėlių priglaudimu. — Be moterų vienuolynų yra įsteigti ir vyrams vienuolynai. Ne senai vyskupas Healy įsteigė šv. Jono Brolių vienuoliją, kurios rūpesniu yra mokyti amatų jaunimas, kas apsaugotų jį nuo ištvirkimo ir kad jam užtikrinti ateitis.

Lietuvos Žinios

Gyventojų prieauglis Lietuvoje. Central. Statistikos Biuro žiniomis per ištisus 1925 metus Lietuvoje gimė 63.743 kūdikiai, o mirė 37.169 asmenys, tuo budu žmonių prieauglis per 1925 metus siekia 26.564.

Dailės paroda. Mokytojų Seminarijos senuosiuose rumuose dailės paroda atrodo gana rimtai. 16 dailininkų išstatė savo darbų net 146. Yra visokių: ir neblogų ir niekam tikusių. Rengėjams reikėjo pasirūpinti, kad greta rimtų žmonių rimto darbo, tokių, kaip Varno, Kalpoko, Janulio, Skleriaus, nebadytų akį bemokslio Zelmonavičiaus keverzos. Šitokie atsiprašant "paveikslai" parodą tik kompromituoja.

Chaim Želmanovič parodai yra reikalingas ne meno žvilgsniu, bet kad pritraukus publikos ir iš žydų.

Svečių į parodą lankosi gana apšėiai, maždaug po porą šimtų į dieną. Keletas paveikslų parduota.

Grinius paskaita. Kovo 28 d. liaudininkų atstovs kalbėjo, kad per šiuos 6 metus Lietuvoje padaryta milžiniškas darbas ir vadino katalikų valdžios veikimą "juodu metu". Sakė, kad policija įvedama net į bažnyčią, bet paklaustas negalėjo nurodyti. Sakė, kad religija valstybės gyvenime nieko nereiškianti ir pavyzdį davė Ameriką, nors Amerikos prezidentas Coolidge pernai viešai pareiškė, kad tik per katalikybę Amerika po karo nepasidare bolševikiška. Kalbėjo mandagiai.

Nusitvilkė. Kovo 31 d., buvo vedami į miesto pirtį iš kalėjimo kaliniai. Vienas iš jų pirtį gerai įkaitęs, norėdamas staiga atsivėdinti, nutvėręs kibirėlį, pakišo po kranu ir prisileidęs vandens išpylė sau ant galvos. Vargšas pasijuto didžiausiuose škausmuose, nes vieton šalto — prisileido jis kibirėlį karšto vandens ir nusiplikino galvą, veidą ir kuno trečdalį. Ligoniu tuojau buvo pašaukta gydytojas, kuris suteikė galimą pagalbą.

Ligonis pergabentas Kauno sunk. darbų kalėjimo ligoninėn gydymui. Sulig gydytojo pareiškimu ligonio gyvybė pavojuje.

Pakusinė (Šunskų valsč.) 4 d. balandžio pas p. Kardišauską įvyko vietos D. F. skyriaus sus.mas. Gerb. atst. Kardišauskas padarė platų

ir turiningą pranešimą iš D. F. veikimo Seime. Skyrius nutarė išnuomoti ganyklų ir durpyną. Upas visų geras.

Kvietiško valsčiuje (Mariampolės apskr.) nuo 20 d. vasario m. iki 20 d. kovo m., Valščiaus Valdybos rūpesniu suruošta rinkliava. Surinkta 252 lit. 50c.

Aukos buvo renkamos Lietuvos Karo Invalidų ukio tvarkymo reikalams. L. Karo Invalidų S-ga iš Žemės Ukio ir Valstybės Turtų Ministerijos gavusi Žiežmarių dvaro centą su sklypu žemės. Ten ji mano įrengti invalidams senatoriją, kur ne vienų tėvų sunus, pautojėję savo sveikatą Tėvynei, galės invalidų šeimoje gyventi ir turėtų ramų, gražų poilsį po sunkaus darbo Lietuvai.

Greita mirtis. Gyliškiiai. (Šakių aps. Sintautų v.). Šių metų kovo 15 d., vos tris dienas pasirgęs, atsiskyrė su pasauliu šio kaimo ukininkas J. Lingys. Paliko dvi dukteri: vieną ištėkėjusią, kitą besimokančią gimnazijoje, ir du sunu: vienas mokosi progimnazijoje, o kitas dar tik pradžios mokykloje. Velionis buvo geras žmogus ir pavyzdingai tvarkė savo ukį.

Kaunas. Iš Kauno einąs autobusas į Ežerėnus nusirito nuo kalno 15 metrų su keleviais; 4 sužeisti lengvai.

Prezidentas atidarė dailės parodą, kurioje išstatyta labai daug paveikslų daugelio Lietuvos menininkų.

Atėitinkiai pradėjo statyti Kaune savo namus Laisvės al.

Kovo 28 d. atvyko naujas Prancuzijos atstovas Lietuvai, p. Puaux. (Skaityk Piuo).

Universitete, Saulės rumuose ir kitose mokslo įstaigose išnešta protestai prieš lenkus, kurie uždarė Švenčionyse 36 lietuvių mokyklas, palikdami be mokslo 1,500 lietuvių vaikų.

Siaurojo gelžk. traukinėlis užvažiavo ant vežiko ir jį sunkiai sulamdė.

Neseniai žmonės apsidūsi liga važiuoti į Braziliją jau nuslugo. Žmonės baigia nusiraminti.

Vežant kalinius iš Kedainių į Šiaulius tarp jų kilo maištas: norėjo nuginkluoti sargybą, ir pabėgti. Kilusiame susišaudyme vienas užmuštas, du sužeisti. Nepabėgo nė vienas.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Kai kurios bažnyčios turi šventųjų relikvijas. Girdėjau, kad ir šiaip žmonės gali jų turėti pas save namuose arba jas nešioti ant krutinės. Ar tai tiesa? Aš labai norėčiau kur nors gauti šv. Teresės, kuri buvo pernai išpažinta šventa, relikviją. Prašau man patarti kur ją būtų galima gauti? *K. J.*

ATSAKYMAS. — Šventųjų relikvijas turi visos katalikų bažnyčios. jos randasi sudėtos kiekviename altoriuje. Jeigu kokiam nors altoriuje jų nebutų, kunigas ant to altoriaus negali laikyti šv. Mišių. Žmonės irgi gali gauti šventųjų relikvijas, kurias gali nešioti kryželiuose ant krutinės arba laikyti namuose kokioje nors garbioje vietoje. Kaip šv. Teresės, taip ir kitų šventųjų relikvijas tegalima gauti Romoje tam tikroje šv. Tėvo nusikirtoje vietoje su jo antspauda ir tikrais parašais. Geriausia (Tamstai patariu kreiptis į gerb. kun. dr. Rėklaitį, buvusį „Draugo“ redaktorių, kuris dabar gyvena Romoje. Jisai, tikiuosi, niekumet neatsisakys patarnauti. Jo antrašas: Rev. C. Rėklaitis, 40 Farnesina, Lungotevere, Roma, Italia, Europe. — Relikvijos yra šventi daiktai ir todėl už jas pinigai nesimoka. Tereikia apmokėti sidabriniai kryželiai, į kuriuos įdedamos relikvijos, ir jų persiuntimas.

KLAUSIMAS. — Kaip galima atlyginti kompanijai, kuomet kai kurie paimti daiktai jau suvartoti arba kitiems atiduoti? *“Laivo” skait. iš Roseland.*

ATSAKYMAS. Geriausias budas tokiame atvejuje atlyginti kompanijai yra ilgiau kiek padirbti, keleta ar keliolika valandų sulig skriaudos didumu, užtai neimant užmokesnio. Jeigu tai prie esamų aplinkybių negalima padaryti, reikia pasistengti kiek galima tas pats darbas nuširdžiau ir naudingiau atlikti.

KLAUSIMAS. — Skačiau „Laivo“ No. 17, kad žmogus gyventų ir nekatalikiškai, bent tik mirdamas pasišauktų kunigą, gali būti laidojamas šv. vietoje su visomis šv. Bažnyčios apeigomis. Tai jeigu visi taip gyventų, iš kur tuomet mes gautume kunigus, kapines ir bažnyčias? Kas tai visa užlaikytų?

K. V. iš Norwood, Mass.

ATSAKYMAS. Išganytojas yra geras ir gailėstingas. Nėra nuodėmės, kurios Jisai atgailojančiam žmogui neatleistų. Kaip Išganytojas vertina nusidėjėlį, kuris atgailoja už savo nuodėmes mes randame šv. Evangelijos aprašymuose apie Gerąjį Ganytoją, kuris palikęs 99 aveles eina ieškoti vienos pražuvusios ir, ją radęs, linksmas parsineša namo ant savo pečių; randame palyginimą apie nedorą Palaiduną Sunų, kuriam sugrįžusiam Tėvas iškelia puotą, nes ir danguje angelai linksminasi, kuomet nusidėjėlis sugrįžta; randame Marijos Magdalenos pavyzdį, kuriai Išganytojas „daug nuodėmių atleido, kadangi jinai daug mylėjo“, reiškia kadangi jinai apverkė savo nuodėmes ir pradėjo Dievo meilėje dorai gyventi. (Taip elgėsi (Vieš-

pats Dievas, mūsų Išganytojas, taip Jisai įsakė ir Bažnyčiai elgtis. Todėl kiekvienas nusidėjėlis, kuomet jisai sugrįžta atgal prie Dievo, atlikdamas išpažintį, jam yra gražinamos visos kataliko teisės, lygiai Bažnyčios apeigų ir šv. vietos kapinėse. Tamsta kalbate tiesą, sakydami "kas būtų, jeigu visi taip gyventų" tai yra nusi-

dėjimuose, "kas tuomet užlaikytų Bažnyčią". Ačiū Dievui, ne visi taip gyvena. Ir kuomet vienas brolis išklęsta, kitas jį pavaduoja iki kol jisai nesusipranta pasitai syti. Už visas gerai ar blogai atliktas pareigas Viešpats Dievas paskutinėje dienoje atiduos kiekvienam atatinamą atlyginimą.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiarškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

"DRAUGA"

"Draugo" kaina Lietuvon tik

\$6.00 metams.

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.

CHICAGO, ILL.